

Kız ve Kirpi

Çınar BİBER

Kız ve Kirpi

Çınar BİBER

Lily bahçesini dünyadaki her yerden daha çok severdi. Güneş parlarsa bile her gün sarı yağmur çizmelerini ve mavi tulumunu giyerdi. Bir sabah çalıların altında salyangoz ararken yapraklarda bir hışırtı duydu. Kahverengi dikenleri ve krem rengi yüzü olan küçük, yuvarlak bir yaratık dışarı baktı. Minicik siyah bir burnu vardı ve sırtına küçük bir yaprak yapışmıştı.

Lily yavaşça diz çöktü, kocaman kahverengi gözleri merakla açılmıştı. 'Merhaba, küçük kirpi,' diye fısıldadı. Kirpi burnunu çekip kıpırdattı. Bahçe yolunda tıpış tıpış yürüdü, minik pembe ayakları taşlarda pıtır pıtır ses çıkarıyordu. Lily onu korkutmamaya dikkat ederek sessizce arkasından gitti. Kirpinin bahçenin sonundaki yüksek ahşap çite ulaşmış durduğunu gördü.

Kirpi burnunu çite dayadı ama hiç boşluk yoktu. Bir aşağı bir yukarı, bir aşağı bir yukarı yürüyüp geçecek bir yol aradı. Lily kaşlarını çattı. 'Yan bahçeye gitmek istiyorsun, değil mi?' dedi. 'Ama çit sımsıkı kapalı.' Kirpi parlak kara gözleriyle ona baktı, sanki her kelimeyi anlıyordu.

Lily yeşil bez çantasını getirip içinden bir kâğıt ve kurşun kalem çıkardı. Sokağındaki bütün bahçelerin haritasını çizdi. Her bahçenin etrafında bir çit vardı ve çitlerde hiç boşluk yoktu. 'Kirpilerin dolaşması gerek,' dedi kendi kendine. 'Yiyecek ve arkadaş bulmak için güvenli yollara ihtiyaçları var.' Komşularından yardım istemeye karar verdi.

Önce yan komşusu Bay Patel'e gitti. Uzun boylu ve hafif kamburdu, kısa gri saçları ve yuvarlak gözlükleri vardı. Ekose gömleğinin üstüne kahverengi bir hırka giymişti ve elinde bahçe makası vardı. 'Bay Patel,' dedi Lily, 'kirpi için çitinize küçük bir boşluk açabilir miyiz?' Bay Patel gülümsedi, ince gümüş bıyığı kıpırdadı. 'Ne harika bir fikir!' dedi.

Bay Patel çitin yanına diz çöküp alt kısmında düzgün, kemerli bir boşluk dikkatlice kesti. 'Tam bir kirpi boyu,' dedi. Lily'ye yedek bir bahçe eldiveni verdi ve kenarları nasıl düzelteceğini gösterdi. 'Artık kirpi güvenle geçebilir,' dedi. Lily ellerini çırpı. 'Bir boşluk tamam!' diye sevindi.

Sonra Lily, Bayan Okafor'un parlak mavi kapısını çaldı. Bayan Okafor neşeli ve güçlü kuvvetliydi, rengârenk çiçekli bir başörtüsü ve geniş, sıcacık bir gülümsemesi vardı. Yeşil elbisesinin üstüne turuncu bir önlük giymişti. 'Kirpi patikası mı?' dedi. 'Ben varım!' Bir tepsi limonata ve biraz çiçek tohumu getirdi. 'Patika boyunca çiçekler dikeriz, güzel olur,' dedi.

Bayan Okafor komşuları organize etti. Onları telefonla aradı ve kapılarını çaldı. Kısa süre sonra sokaktaki herkes kirpiyi öğrendi. 'Çitlerimizde küçük boşluklara ihtiyacımız var,' dedi Bayan Okafor onlara. 'Sadece alt tarafta küçük bir delik, böylece kirpi bahçeden bahçeye gidebilir.' Komşular başlarını sallayıp yardım edeceklerine söz verdiler.

Cumartesi sabahı herkes aletleriyle bahelerinde toplandı. Bay Patel makaslarını paylaştı. Bayan Okafor limonata dağıttı. Lily baheden baheye gidip her komşuya nerede keseceğini gösterdi. Bazı itler ahsaptı, bazıları tel, ama her birine düzgün küçük bir boşluk açıldı. Kirpi bir alının altından izliyordu, burnu merakla kıpır kıpırdı.

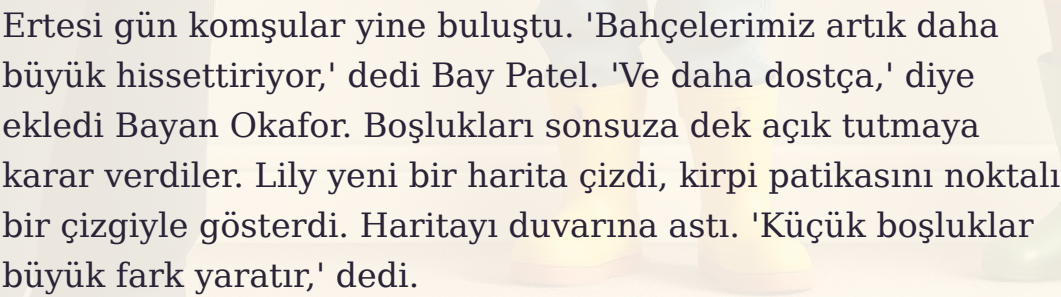
Öğle vakti her çitte bir boşluk vardı. Boşluklar küçük kapılar gibi sıralanmış, bütün bahçelerden kıvrılarak geçen bir patika oluşturmıştı. Bayan Okafor yol boyunca kadife çiçekleri ve papatyalar dikti. 'Artık bu sadece bir patika değil,' dedi. 'Dostça bir patika.' Lily birbirine bağlanan bahçelere baktı ve gurur duydu. 'Birlikte başardık!' dedi.

O akşam Lily ilk boşluğun yanında sessizce oturdu. Bekledi ve izledi. Kısa süre sonra bir hışırtı duydu. Kirpi göründü, yaprak hâlâ sırtına yapıştı. Boşluğu kokladı, sonra tıpış tıpış geçti. Bay Patel'in bahçesinden, sonra Bayan Okafor'un bahçesinden geçti ve yoluna devam etti. Lily uzaktan arkasından gitti, kalbi sevinçle doluydu.

Kirpi o gece her bahçeyi ziyaret etti. Bay Patel'in kulübesinin altında böcekler, Bayan Okafor'un çiçek tarhında solucanlar buldu. Üç kapı ötedeki bahçede başka bir kirpiyle karşılaştı. Burun buruna koklaşıp birlikte yollandılar. Lily gülümsedi. 'Patika işe yarıyor!' diye fısıldadı. 'Kirpiler güvende.'

O günden sonra kirpi düzenli bir misafir oldu. Akşam karanlığında patika boyunca burnunu çekerek görünürdü, bazen bir arkadaşıyla. Komşular gülümseyip 'İşte bizim kirpi geçiyor,' derlerdi. Lily küçük fikrinin herkesi bir araya getirdiğini bilerek mutlu olurdu. Bahçeler artık yaban hayatı için tek büyük, güvenli bir yuvaydı.

Lily takım alışmasının sorunları özebilecekğini öğrendi. Bir itteki küçük bir boşluk pek bir şey gibi görünmeyebilir, ama bir kirpinin hayatını deęiştirebilir. Yardım istemenin de cesur ve nazik bir davranış olduğunu öğrendi. Kirpi patikası, komşular birlikte çalıştığında dünyayı herkes için daha güzel bir yer yapabileceklerini gösterdi.

Ve eğer o sokağa bir gün giderseniz, çitlerdeki boşlukları ve patika boyunca uzanan çiçekleri görürsünüz. Hatta tıpış tıpış geçen bir kirpi bile görebilirsiniz, küçük yaprak hâlâ sırtında. Lily bahçesinden el sallar, sarı çizmeleri çamurlu ve gülümsemesi kocamandır. 'Artık her bahçe birbirine bağlı,' der. 'Ve her kirpi hoş karşılanır.'